Ч. 38. Пятниця 4 марта (19 лютого) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою
на цїлий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

З Ради державн·ї. — Австро-угорска ескадра в Чорногорі. — З балканьского заколоту. — Події в Тибеті.

На вчерашнім засїданю палати послів підчас першого читаня буджету забрав голос президент міністрів бар. Біперт і висказав надію, що реформа реґуляміну палати послів причинить ся до залагодженя в пору буджету. Дальше сказав Президент міністрів, що правительство, де того буде вимагати конечність, буде старати ся позитивною законодатною діяльностию зарадити національним противностям а у всіх инших случаях посередничою діяльностию власти та безсторонною адміністрацією, признаючою управнені жаданя всіх народів.

В межинародних справах в Чехії — казав п. Президент міністрів — видко вже якесь прояснене, бо на перший плян виступили річеві справи і слїдно змаганє, щоби безуспішну борбу закінчити і справу залагодити користно. Такі прояви виступають тоді, коли спори доходять до кінця. Правительство зі своєї сторони зробить все, що лиш зможе, щоби удержати тоті мирні прояви і укріпити їх, бо знає, що мирний зворот в Чехії був би спонукою особливо для тих країв, в котрих противности по певних подіях в послїдних часах домагають ся скорого їх управильненя. Президент міністрів розуміє ті трудности, які стрічає праця комисиї для народностий, але треба, щоби тота комисия з'ужиткoвувала предложений їй материял і проєкт правительства; в той спосіб далось би в парляментарнім житю завести усилля до якоїсь тревалої діяльности в парляменті. Щоби довершити всі великі праці парляменту, треба конче уложити якусь проґраму та залишити народні спори.

Опісля промовляв пос. Крамарж і заявив іменем славяньскої унії, що она не має причини зміняти свого становища супроти правительства а димисия міністра Шрайнера не могла зовсїм вплинути на зміну становиска. Бесїдник перечив відтак, мов би адміністрация була безсторонна і сказав, що уважає предложенє правительства о уживаню мови і поділ округів в Чехії за найбільшу запору до порозуміня, бо партия єго не може приняти того предложеня за основу конференциї. Пос. Крамарж говорив дальше о неославізмі і сказав, що неославізм має лиш економічні культуральні цїли а респектує границї держав. Чехи готові піддержувати Австрию, скоро она не буде вести полїтики анї нїмецкої анї мадярскої.

Пос. Штанд обговорював положенє жидів в Галичинї і домагав ся заведеня загального голосованя при виборах до сойму галицкого що жалував ся на то, що в адміністрациї полїтичній в Галичинї нема анї одного Жида. — Коритовский: Але єсть досить „мешумодім“ (вихрестів).

Наради над буджетом перервано а відтак розпочала ся дискусия над пильностию внесеня Графепавера в справі національних відносин на зелїзницях в Каринтиї. При сїй нагоді промовляв також і пос. др. Евг. Левицкий, та обговорював відносини на галицких зелїзницях і на Буковинї та заявив, що буде голосувати за пильностию. На тім наради перервано.

З Цетиня доносять: Командант австро-угорскої ескадри, контрадмірал Гаве приїхав тут разом з офіцирами маринарки і був на авдиєнциї у князя, котра тревала чверть години. Підчас авдиєнциї були присутні князї: Данило, Мірко і Петро, та міністри справ заграничних і війни. К. Николай надав ордери контрадміралови і офіцирам ескадри. Префектови в Антиварі прислав князь 20.000 папіросів для волків австро-угорскої ескадри.

„Nat. Ztg.“ доказує, що положенє в Ма-

18

ПІРАТ.

З анґлійского — капітана Марриjата.

(Дальше).

Що Франціско забрав голос за помилуванєм нещастних, не видавало ся в очах розбишаків ніяким злочином, а однако після їх гадки засуд на него був вже виданий. Єго загально шанували; навіть найгірші з поміж розбишаків, з винимком Гевкурста, коли не любили єго, то бодай поважали; тому й тепер тягнуло їх щось до него, хоч они були сьвідомі того, що цїла сила Каїна на кораблі була би знищена, коли би Франціско довше полишив ся між ними.

Вже перед кількома місяцями Гевкурст, котрий ненавидів хлопця, дораджував, аби єго конче з корабля позбути ся. Тепер знов напирав на капітана, аби в який небудь спосіб усунути Франціска і представляв єму, що то конечне для їх безпечности, вказуючи при тім на поведенє Круманів і висказуючи побоюванє, що таку саму відразу до капітана могли би поділяти і многі з моряків. Каїн відчував правду того, що Гевкурст єму говорив і зійшов до каюти, аби роздумати над тим, що має робити.

Північ минула, коли Каїн, утомлений душевною борбою, яка лютила ся в нїм цїлий день, попав в неспокійний сон. Єму снила ся мати Франціска — она просила за своїм сином і стало ся случайно так, що Каїн почав у снї говорити. В тім самім часї Франціско з Помпеєм поволи зайшли тихцем до каюти, надїючи ся застати капітана в снї і з наміром забрати Франціскові пістолети і трохи муниції. Помпей перший тихцем всунув ся до середини, але подав ся скоро назад, почувши голос капітана. Станули оба коло дверий наслухуючи: „Нї, нї — бурмотів Каїн — він мусить умерти — твої просьби вже не поможуть. Я знаю, я убив тебе—і він також згине з моєї руки“.

В одній срібній лямпці горів кнот і в каюті було слабе сьвітло. Коли Франціско почув послїдне слово капітана, увійшов до середини і приступив до ліжка.

„Хлопче, не проси! — говорив Каїн дальше, лежачи горілиць і тяжко дишучи. — Жінко, перестань! Завтра мусить він умерти“. — Настала коротка перерва, немов би сплячий дожидав відповіди. — „Так, як я тебе убив, так убю й єго“.

— Потворо—відозвав ся тепер Франціско торжественним голосом -- то ти був убийником моєї матери?

— Так, я був —я— відповів Каїн все ще в снї.

— І за що ти єї убив? — питав Франціско дальше, не дбаючи вже по тім признаню капітана о те, чи він єго відкриє, чи нї.

— Я зробив то в злости — она мучила мене — відповів Каїн.

-- Чорте! Отже тепер ти признав ся! — крикнув Франціско голосно і збудив тим капітана. Він нагло зірвав ся, але заки міг ще прийти цїлком до сьвідомости і отворити очи, аби пізнати увійшовших, згасив Помпей сьвітло і настала цїлковита темнота. Круман положив відтак свою руку на уста Франціска і вивів єго з каюти.

— Хто тут? — хто тут? — закричав Каїн голосно.

Офіцир, що мав на покладі варту, вбіг на долину.

— Чи ви мене кликали, пане капітане?

— Вас? — Нї — я гадав, що в каюті хтось є. Я хотів лиш сьвітла, більше нїчого — додав спокійнїйше, обтираючи зимний піт з чола.

Між тим вернув Франціско з Помпеєм знов до Круманів. В души молодця настала тепер велика зміна. Коли доси чув до Каїна лише відразу, то тепер настала в нїм жадоба мести. Він вправдї не осягнув своєї цїли, аби забрати з каюти своє оружиє, але постановив собі твердо в який небудь спосіб відобрати капітанови житє.

Слїдуючого дня відмовили Крумани знов послуху; не хотїли робити нї вийти на поклад і Гевкурст дав о тім знати свому зверхникови. Він став тепер инакше говорити, бо впевнив ся, що хоч не більша половина, то однак найвиднїйші і найбільше впливові пірати, що так само як він постаріли ся вже в злочинї, годили ся з єго поглядами.

— Мусить раз бути тому конець, пане, бо инакше не ви будете командантом того корабля. Від мене зажадали, аби я вам то отверто сказав.

кедонії есть дуже грізне і що болгарский міністер справ заграничних Паприков, перебуваючий тепер в Петербурзі, заявив публично, що ситуация в Македонії стала ся тепер незносима і може прийти до війни. — „Нов. Время“ доказує, що терпеливість Болгар в Македонії кінчить ся, що рівнає ся заповіди російскої інтервенциї в найліпшій формі або бодай заохоті до неї.

Утеча Даляй Лями з Ляси звернула увагу европейского сьвіта на Тибет, положений між Хінами, Індиєю і Монголією, загадочний край, про котрого житє і культуру розмірно дуже недавно дізнав ся щось близшого ширший сьвіт. В Тибеті панує, як звістно, Даляй Ляма, але край стоїть під зверхною властию хіньского цісаря, а установлений ним мандарин має право касовати вироки Даляй Лями і приймати відклики від зарядженьверховної ради, зложеної з чотирох міністрів тибетаньских. Теперішний Даляй Ляма називає ся Ту-Остан, мешкає в Лясcі і панує від 1876 року.

Спори між володітелями Тибету і Хін тревають від р. 1650. В тім році тодішний Даляй Ляма, Льобзанґ зістав узнаний зі сторони Хін сьвітским володітелем Тибету. В р. 1720 хіньский цісар Канґі здобув Тибет і повірив правлїнє сьвітским урядникам. На підставі умови з р. 1750 Даляй Ляма став знов паном Тибету, але управу повірено прибічній раді, зложеній з чотирох міністрів. Коли в р. 1904 вступили до Тибету російскі войска, аби зломити грозячу перевагу російских вплывів, утік Даляй Ляма до Урги, столиці Монголії і в той спосіб усунув ся від переговорів. В его неприсутности заключила рада міністрів у вересни договор з Анґлією, котра признала зверхництво Хін над Тибетом і той договор затвердили Хіни в цьвітни 1904 р. і приневолили Даляй Ляму вернути до Ляси. Зробив він то дуже нерадо і видко дальша его діяльність не відповідала політиці Хін, коли они рішили ся виcлати свої войска до Тибету для улагодженя там внутрішних відносин, а властиво для скріпленя свого панованя. На вість о поході хіньских войск, утік Даляй Ляма з Ляси з 3-ма міністрами, під охороною 100 вояків. З відповіди, яку дав в палаті льордів на інтерпеляцию Керзона міністер Морлей, довідуємо ся, що Даляй Ляма утік до Індиї, аби просити анґлійске правительство о раду і поміч. Причин своєї утечі не подав Даляй Ляма, згадав лиш, що до краю вдерли ся хіньскі войска і що в уличних борбах погибло богато Тибетанців. Хіньскі войска гнали за Даляй Лямою аж до границі Сіккіма, але ему удало ся щасливо утечи до Дарджілінґа на анґлійскій території. Поки що буде Даляй Ляма запрошений, аби замешкав в Калькуті, при чім Морлей додав, що буде він принятий з всякими почестями, які належать ся духовному зверхникови релігії, яку ісповідує богато мілїонів підданих анґлійского короля. Впрочім анґлійске правительство буде зовсім невтральне, доки аж не прояснить ся тибетаньска справа.

Зараз слідуючого дня по тій відповіди наспіла телєґрама з Пекіну, що хіньский цісар позбавив власти Даляй Ляму і що пороблено приготовленя до вибору его наслідника. Очивидно, що хіньске правительство постарає ся о такого наслідника, котрий буде поступати згідно з его порученями і тому здогадують ся, що тепер поволи, без великого труду довершить ся переміна Тибету в хіньску провінцию.

Анґлійскі часописи довідують ся, що Даляй Ляма перед своєю утечию просив Росию о поміч, але Росия відмовила зі взгляду на свій союз з Анґлією.

Новинки.

Львів, дня 3 марта 1910.

— **Именованя.** Є. В. Цісар іменував радника висшого суду краєв. у Львові дра Ераста Мандичевского радником Двору і президентом суду окр. в Сучаві. — Є. Е. Цісар іменував приділеного до служби в президії Міністерства старосту др. З. гр. Лясоцкого і старостів Леоп. Понеля, Єрон. Заградника і Евг. Свободу радниками Намісництва в єтатї Намісництва у Львові. — Є. В. Цісар надав старості Ант. Шульцісови у Львові титул і характер радника Намісництва.

— **Краєва Рада шкільна** перенесла заступника учителя Вас. Левицкого з гімназиї в Ярославі до гімн. в Сокали, та іменувала заступниками учителїв Густава Конечного в гімн. в Мельцу і М. Капнія в Дембіци.

— **Недуга віденьского бурмістра.** Як велике значінє в сьвіті політичнім а специяльно серед віденьскої суспільности виробив собі др. Люєґер, найліпшим доказом факт, що про стан его здоровля взглядно недуги появляють ся тепер білєтини, як колиб то розходило ся о якого володітеля, монарха, а вся праса не то вже австрийска, але й заграничня потує їх поспішно. Вчера вечером видано такий білєтин: Теплота 36·4, живчик 86, діяльність серця, нирок і віддих як також стан сил незмінені. Хорий не має болів, але від часу до часу гикавка. Приймає поживу в природний спосіб дуже мало, сьвідомість ясна. До того білєтину додають лікарі, що з причини, що відживлюванє есть зовсім недостаточне, стан недужого есть дуже грізний.

В кругах близьких дра Люєґера говорять вже від довшого часу про якесь завіщанє політичне, яке др. Люєґер мав списати ще перед трома роками, коли також був небезпечно недужий. Після иншої версиї мало то бути устне завіщанє, яке тяжко тоді недужий зложив в присутности кн. Ліхтенштайна, Ґесмана і Кльоцберґа. Др. Люєґер мав тоді сказати, що бажав би собі, щоби наслідником на „бурмістрівскім престолі“ засів тодішний директор віденьского магістрату Вайскірхнер. Від того часу відносини дуже змінили ся і др. Вайскірхнер засідає тепер в кабінеті, де грає дуже важну ролю яко муж довіря християньско-суспільної партиї а уступленє его з того становища було би значною шкодою для партиї. Навіть сам др. Люєґер мав сказати, що др. Вайскірхнер не повинен тепер уступати з его становища. Була також чутка, що др. Люєґер мав сказати, що ще перед смертию виявить якусь тайну політичну. Доси він того не зробив і мабуть вже не зробить.

— **Всї они однакові.** Гадав би хтось, що в Росиї лиш сьвітскі чиновники то злодії і мантії на великі розміри. Як показує ся, знаходять ся такі самі і між православним духовеньством, а що ще дивнїйше, між православними монахами. З Києва доносять, що сими днями специяльна ревізия викрила значне спроневірене гроший в Троїцкім монастири в Києві. Ходить чутка, що брак кількасот тисяч рублів. Головним виновником мав бути архімандрит монастиря Мелхіседек і его помічник чернець Василевский, бувший урядник полїцийний (ну, то й не дивота, що крав!), котрі займали ся всїлякими спекуляциями фінансовими на великі розміри. Ревізия виказала, що всї жертви складані на монастир були записувані лиш по 10 або 20 процент дійстної вартости, а всї специяльні жертви як н. пр. на дзвони, на відновлене церкви і т. п. щезали таки зовсім. За то черці жили собі весело, їли, пили і гуляли, при чім не обходило ся і без жіноцтва, ставили собі пишні

— Справді? — спитав Каін глумливо — може ви вибрали вже наслідника?

Гевкурст побачив, що в той спосіб не дійде до цїли і розпочав з иншої бочки.

— Я говорю так лиш для вашого добра. Коли ви не будете комендантом того корабля, то й я не можу довше на нїм лишити ся — покиньте ви его, то й я его покину: поглядаємо собі тоді иншого.

Каін успокоїв ся і сказав:

— Велїть всїм людям зібрати ся на покладї!

Розбишаки згромадили ся на заднім покладї.

— Хлопцї, жалую, що наші установи приневолюють мене дати приклад, але бунт і ворожнеча мусять бути покарані. Мене, так само як вас обовязують права, які ми самі для себе установили, на той час, доки будемо разом на мори. Тому мусите вірити, що коли я в тій справі виповняю мій обовязок, то поступаю лиш справедливо, аби показати ся достойним бути вашим комендантом. Францїско від свого дитиньства був при менї, жив все зі мною і тому менї прикро розлучити ся з ним. Але я тут на те комендантом, аби уважати, щоби наші права шановано. Він провинив ся кілька разів, допустивши ся бунту і непослуху моїм приказам, тому тепер — мусить умерти!

— Мусить умерти! — крикнуло кілька розбишаків виступаючи наперед — жадаємо справедливости — домагаємо ся его смерти.

— Ніякого убийства більше — почуло ся між тим кілька голосів з заду.

— Хто сьміє так говорити?

— За богато вчера різано — не хочемо більше убийства — відозвало ся кілька голосів нараз.

— Нехай виступлять ті люди, котрі так говорять — крикнув Каін, глядячи остро довкола.

Нї один не послухав приказу.

— Отже на долину, хлопцї і приведїть менї сюди Францїска.

Цїла залога розбишацкого корабля поспішила тепер не долину, але з ріжними намірами. Кількох рішило ся зловити Францїска і віддати его на смерть, другі хотїли его боронити. Роздали ся голоси: „На долину і беріть его!“, другі знов кричали: „Не хочемо ніякого убийства!“

Обі партиї вхопили за оружиє. Люди, що держали сторону Францїска, получили ся з Круманами, а другі зійшли також на долину, аби его відбити від прихильників і повести на гору. Розпочала ся метушня, але вскорі розділили ся обі партиї і так пересьвідчили ся взаїмно о своїй силї.

Коли Францїско побачив, що до него прилучила ся значна часть розбишаків, велїв вийти своїм людям на гору і обсадив передний поклад. Розбишаки з его партиї заосмотрили его в оружиє і він приготовив ся до борби. Гевкурст і его сторонники уступили на задний поклад і уставили ся довкола капітана, що стояв опертий о щоглу.

Обі партиї могли тепер свою обопільну силу порівнати і оцїнити. Що до числа, коли би взяти було загально, була партия Францїска в перевазї, але по сторонї капітана були старші пірати, лїпші борцї і до того на все завзяті. Але мимо того капітан і Гевкурст уважали своє положенє небезпечним і тому постановили вдати ся поки що в переговори, аби відтак пімстити ся. Хвилю тревала по обох сторонах тиха парада; вкінци виступив Каін наперед.

— Хлопцї — сказав він, обертаючи ся до тих, що зібрали ся довкола Францїска — я не гадав, що на той корабель буде кинений огонь, аби нас всїх розєднати. Було моїм обовязком, яко вашого капітана, придбати для наших прав пошанованє. Скажіть менї тепер, чого хочете. Я тут на те, аби вислухати гадок цїлої корабельної залоги, а відтак після того дїлати. Я не ворог того молодця, я его любив, ніжно любив; а в подяку за те напав він на мене як їдовита гадина. Чи не лїпше було би нам знов получити ся, як стояти против себе з оружием в руці? Зроблю вам предложенє; коли оно вам подобає ся, видайте свій осуд в явнім або тайнім голосованю і як він випаде, так я зроблю. Чи можу ще більше сказати?

(Дальше буде).

лїтні резиденциї і т. д. Та й щож дивного? Хибаж они не такі самі люди, як російскі чиновники.

З Петербурга знов доносять про таку подїю: Петербурска полїция зловила і відставила до суду знаного добре на передмістях провідника убожества і тверезости „братчика“ Михайла, котрий як показало ся, єсть властителем красної каменицї в Петербурзї і посїлости грунтової. Той братчик, родом з Вітебскої ґубериї відбував практику у звістного чудотворця Йоана Кронштандского, а по короткій практицї розпочав практику на власну руку, котра, як показало ся, знаменито єму вела ся і давала грубий заробок. — У всім тім лиш одно дивне, а то, що одні других арештують. Здає ся, що в таких случаях арештованя за мало рука руку мила.

— **Дрібні вісти.** Доповняючі вибори до ради повітової в Жовквї з громад міських відбудуть ся дня 14 с. м. — Дня 6 с. м. відбуде ся аматорска вистава в Надвірній комедиї Гр. Квітки-Основяненка заходом читальні „Просьвіти“ а в Ходорові тогож дня великі вечерницї з танцями на дохід Руской ґимназиї в Рогатинї і будови „Народного Дому“ в Ходорові. — В Роздолї завалив ся оногди нововибудований партеровий дім і засипав 3 робітників. — З Люблянї доносять, що властитель більшої посїлости Котнік жертвував словіньскому товариству шкільному 500.000 К.

— **З господарского тов. „Сїльский Господар“.** Перші конституцийні збори філії сего товариства на судовий округ гвоздецкий відбудуть ся 6 лат. марта (недїля) о год. пів до 4 по полудни в рускій приватній школї (евентуально в сали уряду громадского) в Гвіздци містї. З уваги на велике значінє сего товариства рільничого для нашого народа сподїваємось численної участи селян, міщан і інтелїґенциї. За комітет основательний: о. Конст. Цісик, Михайло Воробець. — По зборах о год. 7 вечером, в сали уряду громадского в Гвіздци відбудесь аматорске представленє ком. в 2 діях Кропивницкого під заголовком „Пошились в дурні“.

— **Шпиґуньства без кінця.** Слїдство против бувшого ученика ґимназияльного Володимира Добряньского, арештованого за шпиґуньства в користь Росиї, вже укінчено і акти тої справи віддано прокураториї державній, котра виготовить акт обжалованя. Слїдство мало виказати безсумнївну вину обжалованого.

В послїдних днях одержала прокуратория державна також акти закінченого слїдства против арештованого в Сокали шпиґуна Івана Новосьолова. Новосьолов явив ся дня 27 сїчня с. р. в Сокали в мундурі російского вояка і казав спершу, що він здезертирував з російского войска. Жандармерия однак виелідила, що він шпиґун. Новосьолов працював яко робітник при будові семинариї учительскої і умів так підійти місцеву полїцию, що она уживала єго до приватних робіт у себе. В слїдстві признав ся Новосьолов, що єсть з фаху фотоґрафом і шпиґував в користь Росиї. Торік розслїджував він околицї Сокаля, Угнова і Белзця, а сего року мав з припорученя ритмайстра Архіпова розслїдити цїлі сторони від Сокаля аж до Львова, особливо що до доріг і мостів.

Телєґрами.

Відень 3 марта. Білєтин о станї здоровля дра Люеґера: Теплота 36·3°, живчик 80, дїланє серця, нирок і легких нормальні, рана переважно очищена, приймане поживи в спосіб природний в малій скількости можливе; стан сил незмінений.

Відень 3 марта. По відчитаню внесень і інтерпеляций палата приступила до дальшої дискусиї буджетової. Промавляв перший пос. Вітик.

Будапешт 3 марта. Урядова ґазета оголошує іменованє Івана Зічі міністром просьвіти.

Франкфурт н. М. 3 марта. Грецкий наслїдник престола від'їхав вчера інкоґніто до Ґенуї.

Петербург 3 марта. Король Фердинанд Болгарский іменував царя Николая II першим кавалєром новооснованого ордера Кирила і Методия.

Петербург 3 марта. Петерб. Аґенция оголошує, що вість мовби Росия дарувала Болгариї 30 кораблїв, єсть зовсїм видумана.

Цетинє 3 марта. Кн. Николай вислав телєґраму до цїсаря Франц Йосифа з подякою за прислане ескадри і з ґратуляциями. Цїсар Франц Йосиф відповів телєґрафічно подякою і увіренєм, що охотно користав з нагоди ювилею, щоби дати князеви новий доказ дружби і симпатиї.

Гельзінґфорс 3 марта. Фінляндский сойм вибрав Молодофінляндця Свінгуфурта першим, а социялїста Танера другим віцепрезидентом.

Ню Йорк 3 марта. З лїнії зелїзничої Пацифік, котра перетинає північну Америку, лиш полудневі лїнії удержують рух; иньші внаслїдок повени і лявін мусїли рух застановити.

Курс львівский.

Дня 2-го марта 1910.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	680·—	690·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	425·—	—·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Ясси	564·—	574·—
Акциї фабр. Липиньского в Саноку	450·—	500·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов.	109·70	110.40
Банку гіпотечного $4^1/_2$ прц.	99·10	99·80
$4^1/_2$% листи заст. Банку краєв.	100·—	100·70
4% листи застав. Банку краєв.	94·—	94·70
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в $41^1/_2$ літ.	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	93·40	94·10
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	97·60	98·30
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$%.	99·70	100·40
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	93·20	93·90
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К.	93·80	94·50
„ м. Львова 4% по 200 К.	93·—	93·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	116.—	126·—
Австрийскі черв. хреста	64·90	68·90
Угорскі черв. хреста	—·—	—·—
Італїян. черв. хр. 25 фр.	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К.	70·—	76·—
Базиліка 10 К	—·—	—·—
Йошіф 4 К	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·36	11·48
Рубель паперовий	2·50	2·53
100 марок нїмецких	17·80	118·72
Доляр американьский	4·80	5·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{30}**, 5·50, 7·25, **8^{55}**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8^{40}**, 9^{50}.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2^{15}**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12^{20}**, 5^{45}*), 8·05, 10·20*), **2^{05}**, 5·53, **6^{40}**, 9^{30}.
*) Із Станиславова, *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, **4·25**, 11^{00}.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50
З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 6·15, 10^{12}.
З Підгаєць: 10·54, 7·26*), 9·44, 6·28*), 11·55*)
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 10·38, 7·10*) 9·28, 6·13*), 11·39*)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 8·15, 8^{20}.
„ $^1/_6$ до $^{30}/_9$ 3·27, 9^{35}.
„ $^2/_7$ до $^{30}/_9$ 5·30.
в недїлї і р. к. сьвята: від $^1/_5$ до $^{31}/_5$ 3·27, 9^{35}.
З Янова:
що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 1·15, 9^{25},
в недїлї і р. к. сьвята: від $^2/_5$ до $^{12}/_9$ 10·10.
Зі Щирця: в недїлї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10·15.
З Любіня: в недїлї і р. к. сьвята від 16/5 до 2[illegible]/9 11^{45}.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12^{45}**, 3^{50}, **8^{25}**, 8·40, **2^{45}**, 3·30*), 6^{12}, **7**, 7·35, 11^{15}.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.
До Черновець: **2^{50}**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6^{00}*), 10^{38}.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10·45.
До Сокаля: 6·14, 11.05, 7^{10}, 11^{35}*)
*) до Рави руск. (лиш в недїлї).
До Яворова: 8·20, 6^{30}.

З „Підзамча“:

До Підволочиск: 6.35, 11, **2·31**, 8^{39}, 11^{32}.
До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), 6^{30}, 10·35*).
*) до Винник.

З „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 5·53*), 6·32, 1·49*), 6·50, 10·54*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в недїлї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—.
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35
в недїлї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35
До Щирця: в недїлї і р. к. сьвята від 30/7 до 12/9 10·35.
До Любіня: в недїлї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 2·15.
До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).